

Hjertelag for Fædrelandet ved at ville udlane til en Kurs af 92. Naar man skal have en saa stærk Lovprisning for at laane til Staten til en Kurs af 92, nærer jeg ikke den bedste Tillid til, at Kommunerne kan faa de billige Penge, som de nødvendigvis maa have, hvis mere omfattende kommunale Arbejder skal blive til noget. Det er jo i øvrigt saa rigtigt, hvad vistnok den højtærede Finansminister udtalte, at det er ikke nok at iværksætte Arbejder o. s. v.; der kommer en Dag, da Regningen skal betales, og vi, der har med det kommunale Arbejde at gøre, har saa ofte staaet overfor den sørgelige Kendsgerning at have vanskeligt ved at skaffe Penge paa rimelige Vilkaar til Betaling af de Renter og Afdrag, som de optagne Laan har krævet. Jeg tror imidlertid, man kunde komme Kommunerne til Hjælp ved at skaffe dem et bedre Skattegrundlag. Det vilde spille en overordentlig stor Rolle for Kommunerne, om de fik Skatteregler, der i langt højere Grad end de nuværende kunde siges at udtrykke Retfærdighed.

Det er jo ikke noget nyt, at Kommunerne har stillet Krav om at faa de kommunale Skatteregler ændret; saadanne Krav har været fremme, lige siden vi fik Skattelovene af 1903; der har været gjort adskillige Forsøg paa at faa disse Love ændret. Jeg skal her henvise til, at den kommunale Skattekommission i saa Henseende har udført et meget omfattende Arbejde. Dette, at der indenfor Kommissionen, der jo var sammensat af forskellige Partier, har været Enighed om visse Ændringer, maa være en Tilskyndelse for Regeringen til at tage de Spørgsmaal op og søge at faa dem løst. Der var saaledes omtrent Enighed om Ligningen af den personlige Kommuneskat, ligesom der var Enighed om at foreslaa en kommunal Formueskat. Kommissionens Betænkning indeholdt desuden en Mængde Mindretalsindstillinger, der kunde tjene som Grundlag for Revisionen af disse Skattelove. Jeg saa imidlertid forleden i et Blad, at den højtærede Indenrigsminister ikke agtede i Aar at fremsætte Lovforslag, der tog Sigte paa at ændre de nuværende kommunale Skatteregler. Jeg vil gerne spørge, om dette forholder sig rigtigt, da jeg i høj Grad vilde beklage det, om det skulde være Tilfældet. Den nuværende kommunale Skatteordning er nemlig aldeles urimelig, og det er paa høje Tid, at der bliver foretaget Ændringer deri. Jeg henviser til, at den tidligere Regering netop i høj Grad har

haft sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen — for øvrigt har ogsaa en tidligere radikal Indenrigsminister, Hr. Munch, i sin Tid forelagt Tinget Forslag om Ændringer i saa Henseende. Jeg skal endnu kun henvise til, at da Skattekommissionen i Efteraaret 1910 afgav sin Betænkning om dette Spørgsmaal, var den daværende Indenrigsminister, Hr. Jensen-Sønderup, saa hurtig i Vendingen, at han allerede i December samme Aar havde Lovforslag fremme, som i det væsentligste tog de Bestemmelser op til Revision, som Kommissionen havde paa-peget. Og Forholdene er ikke blevet bedre siden da, de er snarere blevet værre derved, at den Revision, vi i 1912 fik af Loven om Formue- og Indkomstskat til Staten, i høj Grad har understreget de store Mangler ved den nuværende kommunale Skattelovgivning, bl. a. ogsaa af den Grund, at der ikke er Overensstemmelse mellem Skatteloven af 1912 og de Regler, som gælder for den kommunale Beskatning, og det paa Omraader, hvor en Overensstemmelse absolut er nødvendig, hvis der skal være Mening i det hele.

Jeg skal nævne et Par Eksempler, som beviser, hvor uheldigt det er, at der ikke er Overensstemmelse mellem de to Skattelove. I Henhold til Loven af 1912 er en Skatteyder, som ved fejlagtig Selvangivelse er blevet sat for lavt i Skat, naar det opdages, pligtig at efterbetale det, han har betalt for lidt, men efter den kommunale Skattelov af 1903 er der kun Pligt til at efterbetale, for saa vidt den fejlagtige Selvangivelse er gjort i svigagtig Hensigt, og der er Eksempler paa, at Skatteydere har maattet efterbetale et ganske betydeligt Beløb til Staten, fordi de har gjort urigtig Selvangivelse, medens Kommunen ikke har kunnet faa en saadan Efterbetaling, og det forekommer mig dog at være i højeste Grad urimeligt, at Kommunen i saa Henseende skal være stillet ugunstigere end Staten. Jeg skal nævne et Eksempel til. Ifølge den nye Skattelov skal Aktie- og Andelsselskaber, som har Butikssalg, svare Skat af det Beløb, som er indtjent derved, men det findes der ikke Hjemmel for i den kommunale Skattelov, saaledes at Kommunen, hvis skatteydende Borgere der dog er paaført Konkurrence gennem denne Butikshandel, er afskaaret fra at faa nogen Skat deraf. Det forekommer mig saa urimeligt, at man snarest muligt bør søge det Forhold ændret. Skulde nogen af Partene ikke have Skat, finder jeg, det snarest burde være Staten, men for øvrigt anser jeg det for ganske rimeligt,